

nasze misje franciszkańskie

nr 18
2011

BIULETYN INFORMACYJNY SEKRETARIATU MISYJNEGO FRANCISZKANÓW (OFMConv) W KRAKOWIE

Nawrócić się, aby wiarygodnie głosić Ewangelię

Tak jak greccy pielgrzymi sprzed dwóch tysięcy lat, również ludzie w naszych czasach, choć nie zawsze świadomie, proszą wierzących nie tylko o to, by «mówili» o Jezusie, lecz by «ukazali» Jezusa, ukazali jaśniejące Oblicze Odkupiciela w każdym zakątku ziemi pokoleniom nowego tysiąclecia, zwłaszcza młodym na wszystkich kontynentach, którzy są uprzywilejowanymi adresatami i podmiotami ewangelicznego orędzia. Powinni oni odczuć, że chrześcijanie niosą słowo Chrystusa, ponieważ On jest Prawdą, ponieważ odnaleźli w Nim sens, prawdę swego życia.

Podstawą powyższych rozważań jest misyjne zadanie, które otrzymali wszyscy ochrzczeni i cały Kościół, którego nie można jednak zrealizować w sposób wiarygodny bez głębokiego nawrócenia osobistego, wspólnotowego i pastoralnego. Świadomość powołania do głoszenia Ewangelii pobudza bowiem nie tylko każdego pojedynczego wiernego, ale wszystkie wspólnoty diecezjalne i parafialne do całkowitej odnowy i do coraz większego otwarcia się na współpracę misyjną między Kościołami, by orędzie Ewangelii dotarło do serca każdego człowieka, każdego ludu, kultury, rasy, narodowości, pod każdą szerokością geograficzną.

(z „Orędzia Ojca Świętego Benedykta XVI na Światowy Dzień Misyjny” 24.10.2010 r.)

Święty Maksymilian Kolbe – misja z Niepokalaną

O. LEON DYCZEWSKI OFM CONV

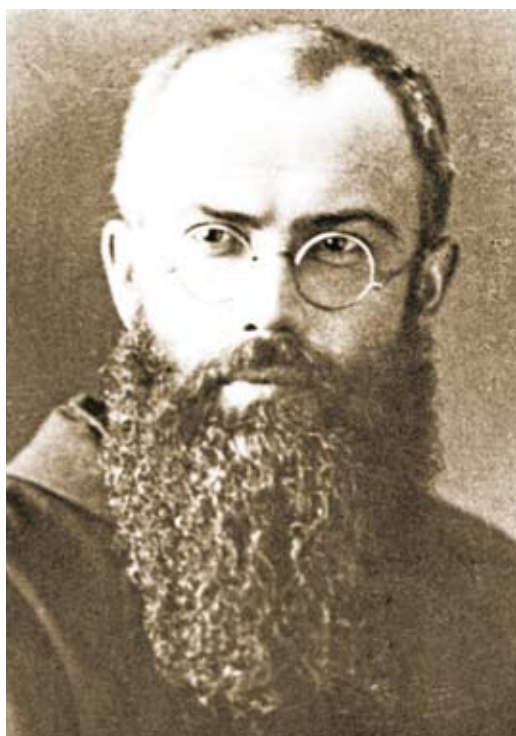
Święty Maksymilian bezgranicznie i bez żadnych zastrzeżeń oddał siebie Bogu i ludziom. Jak najdokładniej chciał wypełnić Boski plan zbawienia świata przez Niepokalaną. Tę postawę wypowiedział już w okresie studiów w 1917 roku, w tak zwanym akcie ofiarowania siebie Niepokalanej. Rezygnuje w nim ze wszystkiego na rzecz Boga i ludzi. Pragnie być jedynie najdoskonalszym narzędziem w ręku Boga, by jak najszybciej i jak najlepiej realizować Jego plany. Rozumienie siebie jako narzędzia w ręku Boga jest więc dynamiczne, zobowiązujące do ciągłego doskonalenia siebie oraz metod i środków działania, by jak najszybciej świat według zamiarów Boga udoskonalić i uświęcić.

Rok 2011 Rokiem św. Maksymiliana Marii Kolbego

Uchwałą Senatu Rzeczypospolitej Polskiej rok 2011 jest Rokiem Świętego Maksymiliana Marii Kolbego. „Senat Rzeczypospolitej Polskiej czyni to dla uczczenia życia i moralnej postawy tego wybitnego Polaka i kapłana” – napisali parlamentarzyści. „Jego myśl społeczna i ofiara mają szczególne znaczenie dla wciąż odradzającego się społeczeństwa obywatelskiego Rzeczypospolitej” – dodali w uzasadnieniu.

Senatorowie świętego franciszkanina nazywają wyjątkową postacią w panteonie wielkich Polaków dwudziestego wieku, symbolem ofiar nazizmu, symbolem trudnych wyborów, obrońcą godności człowieka, wzorcem cnót, autorytetem moralnym, bohaterem o heroicznej odwadze, wychowawcą, społecznikiem, a także obywatelem świata. Polskiego zakonnika nazywają także za Janem Pawłem II „patronem trudnych czasów”.

W tym roku 14 sierpnia przypada 70. rocznica śmierci męczeńskiej św. Maksymiliana Marii Kolbego w KL Auschwitz. Franciszkanie dla uczczenia swojego świętego współbrata zaplanowali wiele uroczystości: Msze święte, nabożeństwa, warsztaty, sesje, sympozja, konferencje naukowe w Krakowie, Oświęcimiu-Harmężach, Lublinie i Niepokalanowie. W wielu szkołach organizowane są olimpiady na temat znajomości życia o. Kolbego. W Krakowie i w Stanach Zjednoczonych zostaną wystawione sztuki teatralne, specjalnie napisane na ten Rok przez znanego reżysera prof. Kazimierza Brauna, m.in. „Cela o. Maksymiliana” i „Mój syn Maksymilian”.

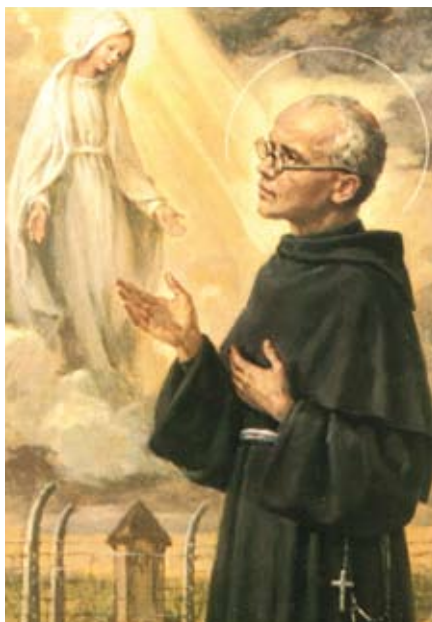
Gdańscy franciszkanie w połowie października zorganizują ponadto piknik na Wyspie Sobieszowskiej. W ten sposób uczczą także 25-lecie istnienia swojej prowincji, której patronem jest św. Maksymilian.

Ojciec Maksymilian urodził się 8 stycznia 1894 roku w Zduńskiej Woli. Po studiach w Rzymie wrócił do kraju z podwójnym doktoratem i podjął działalność wyróżniającą się nadzwyczajną gorliwością apostołską, umiejętnością odczytywania znaków czasu w duchu Ewangelii, wielkim rozmachem. W ewangelizacji używał nowoczesnych środków komunikowania społecznego. Stosował nowoczesne formy organizacji pracy, *public relations* i reklamę.

„Dzisiaj jest znany jako: apostoł chrześcijaństwa na miarę średniowiecza, który ewangelizował Polskę i Japonię; odnowiciel ducha franciszkańskiego w dwudziestym wieku, który ubóstwo, prostotę życia, poświęcenie dla wielkich idei łączył z najnowszymi osiągnięciami techniki i pragmatyzmem; założyciel największej męskiej wspólnoty zakonnej dwudziestego wieku; menager i twórca największego w Polsce wydawnictwa prasy i książki religijnej; czciciel Matki Bożej Niepokalanej, w której widział najdoskonalszego człowieka i pośrednika pomiędzy ludźmi i Bogiem; założyciel ruchu maryjnego

pod nazwą „Rycerstwo Niepokalanej”, który działa w kilkudziesięciu krajach świata; obrońca ludzkiej godności i ludzkiego życia; człowiek pojednania dwóch narodów: Polaków i Niemców” – czytamy we wspólnym liście trzech prowincjałów franciszkańskich w Polsce na Rok św. Maksymiliana.

Ostatnie miesiące bardzo aktywnego życia św. Maksymilian spędził w najgorszym więzieniu Gestapo w Warszawie i w obozie zagłady Auschwitz. Św. Maksymilian, będąc w takim środowisku, zachował poczucie wolności, wiarę w człowieka i w Boga, na zło odpowiadał dobrem: pocieszał smutnych, krzepił upadłych na duchu, odstępował zupę i chleb wygłodniałym, wzmacniał wiarę w Boga, budził nadzieję na lepszą przyszłość, przekonywał, że prawda i sprawiedliwość zwyciężą, ukazywał sens cierpienia i ofiary, rozgrzeszał

skazanych na śmierć, wskazywał, że po niej przychodzi zmartwychwstanie.

Mając 47 lat ofiarował swoje życie za współwięźnia – Franciszka Gajow-

niczka. Zmarł 14 sierpnia 1941 roku w bunkrze głodowym Auschwitz.

Papież Paweł VI 17 października 1971 roku ogłosił go błogosławnym wyznawcą. Polskie władze państwowe 22 marca 1972 roku odznaczyły go pośmiertnie Krzyżem Złotym Orderu Virtuti Militari, a tym samym włączyły go do grona najwspanialszych Polaków – bohaterów.

Papież Jan Paweł II 10 października 1982 roku zaliczył ojca Maksymiliana do grona świętych męczenników Kościoła katolickiego, który poniósł śmierć w obronie wiary chrześcijańskiej i cnót ewangelicznych, a tym samym podkreślił, że miłość do człowieka i wiara w Boga, wierność Jego zasadom wymagają poświęcenia i nawet ofiary z własnego życia.

jms

cd. ze str. 1

⇒ To pełne oddanie się Bogu i ludziom przez Niepokalaną miało w przypadku św. Maksymiliana dwa ważne momenty: pierwszy, że chciał nawrócić jak najwięcej ludzi, wszystkich bez wyjątku, najbardziej zaś tych, którzy mają najdalszą drogę do Boga; drugi, że w działalności ewangelizacyjnej nie brał pod uwagę własnego interesu. Liczył się tylko Bóg, który jest prawdą, drogą i życiem, oraz drugi człowiek,

który z tych boskich darów nie korzysta lub korzysta niepełnie. Dzięki takiej postawie misjonarz Japonii i męczennik z Auschwitz stawał się wszystkim dla wszystkich, zgodnie z tym, co mówi św. Paweł, że prawdziwy świadek Boga staje się Grekiem dla Greków, Rzymianinem dla Rzymian, a Żydem dla Żydów. Działalność ewangelizacyjna św. Maksymiliana zaczęła przekraczać granice narodowości i kultur, co było

typowe dla największych misjonarzy świata. A ci, którzy się z nim stykali, doświadczali, że jest dla nich w pełni oddany, że chce tylko ich dobra i że za nich gotów jest poświęcić życie. Postawa wypełniania misji Boga i duch służby człowiekowi sprawiała, że Japończycy nie rozumiejąc dobrze mowy św. Maksymiliana, nie zawsze też rozumiejąc pismo, które wydawał, ulegali wpływowi jego osoby, przez którą przemawiał Bóg. Doświadczając tego, że on jest tylko pośrednikiem pomiędzy nimi i Bogiem, nie obawiali się z jego strony żadnych zagrożeń i zezwalali mu na wydawanie pisma, na budowę klasztoru, na założenie szkoły, a później pozwalali jego współpracownikom na pozostanie w Japonii, mimo że byli obywatelami państwa należącego do bloku państw walczących z Japonią, podczas gdy innym misjonarzom kazali opuścić kraj lub nawet ich aresztowali.

O. Maksymilian Kolbe z grupą pierwszych misjonarzy przed wyjazdem do Japonii w 1930 r. [z arch. Niepokalanowa]

Fragment artykułu „Św. Maksymilian – misjonarz XX wieku” w: „Służyć zwycięskiej Miłości”, Kalwaria Pałacowska 2006. Pełny tekst na: www.misjkrak.franciszkanie.pl

Paragwajski „Rycerz Niepokalanej”

AGNIESZKA KOZŁOWSKA

Miesięcznik „TUPASY ÑE’E” to paragwajska edycja „Rycerza Niepokalanej”. „Głos Matki Boga”, bo to właśnie oznacza w guarani tytuł czasopisma, które jest wiodącym pismem katolickim w Paragwaju. W grudniu 2009 najstarszy miesięcznik religijny obchodził swoje urodziny. „Świętowaliśmy wówczas dwuzestolecie obecności „Rycerza” na „Czerwonej Ziemi Guarani” – wyjaśnia o. Andrzej Zbroja, misjonarz pracujący obecnie w Asuncion.

„Nie wolno nam gasić ducha, którym żył ojciec Maksymilian...” to wezwanie sługi Bożego kard. Stefana Wyszyńskiego szczególnie mocno wybrzmiewa w przeżywanym obecnie Roku Kolbiańskim. Ducha Ojca Maksymiliana i jego dzieło kontynuują franciszkańscy misjonarze w Paragwaju, gdzie już od ponad dwudziestu lat wydają „Rycerza Niepokalanej”.

Paragwajski „Rycerz” wczoraj i dziś

Inicjatywę wydawania „Tupasy Ñe’e” podjął w 1989 roku o. Rufin Orecki. To zupełnie nowe na owe czasy dzieło ewangelizacyjne, na drodze swojego rozwoju napotykało rozmaite przeszkody związane z finansami, drukiem, kolportażem. Znaczną barierą był i nadal pozostaje rozpowszechniony na szeroką skalę analfabetyzm. Pan Bóg jednak błogosławił przedsięwzięciu tak, że nie tylko mogło przetrwać gorsze chwile, ale także powiększyć nakład i rozwinąć swój zasięg na cały kraj. Sam Arcybiskup, Pastor Euistaquio Cuquero z Asunción, zwraca uwagę na pewnego rodzaju sukces stwierdzając, że wiele innych pism katolickich upadło ze względu na niski poziom czytelności w Paragwaju.

Obecnie w tworzenie „Głosu Matki Boga” zaangażowani są zarówno franciszkanie jak i świeccy. Redaktorem naczelnym jest kobieta. Nad kolportażem, wyglądem oraz zawartością pisma czuwa o. Łukasz Samiec – dyrektor. Pismo wydawane jest co miesiąc. Posiada stałe rubryki, aktualności i materiały ukazujące się okazjonalnie. W tworzenie tekstów

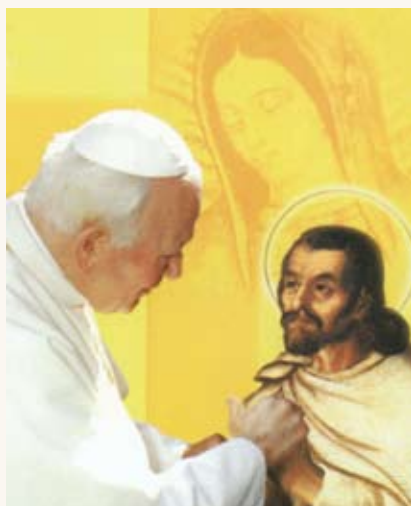
czynnie włączają się franciszkańscy misjonarze. Na początku roku redakcja wprowadziła znaczne zmiany – miesięcznik jest teraz drukowany na lepszym papierze, prawie w całości w kolorze. Zwiększyła się jego objętość. Zmieniono również format na bardziej poręczny. Wszystko to owocuje: obecny nakład „Tupasy Ñe’e” to 9 tysięcy egzemplarzy, z czego rozprowadzone zostaje ponad 8 tysięcy. W tamtejszych warunkach to ewenement.

Św. Maksymilian Maria Kolbe w technologiach medialnych i ówczesnych środkach społecznego przekazu widział ogromną szansę na to, by coraz więcej ludzi mogło usłyszeć Dobrą Nowinę i zapalić się miłością ku Niepokalanej. Podobnie franciszkańscy misjonarze w Paragwaju – do dzieła ewangelizacji wykorzystują nie tylko prasę. Prowadzą także audycję „Czas nadziei” w Radiu Maryja-Paragwaj. Można usłyszeć w godzinnym słuchowisku raz w tygodniu na zmianę o. Andrzeja Zbroję i o. Łukasza Samca. Poruszają oni kwestie wiary i zagadnień z nią związanych, współczesnych problemów moralnych. Podczas audycji franciszkanie odpowiadają także na telefony słuchaczy.

Paragwajska edycja „Rycerza Niepokalanej” to kolejna kontynuacja dzieła św. Maksymiliana Kolbego poza granicami Polski. Zagraniczne edycje ukazują się także m.in. we Włoszech – w Santa Severa od 1971 roku (edycja dla Polonii), w Brazylii, w Ekwadorze oraz w Japonii – założona w Nagasaki przez św. Maksymiliana w 1930 roku.

Świętość Papieża misjonarza

Jan Paweł II i św. Juan Diego powiernik
objawień Matki Bożej z Guadalupe

Wiara w obecność Boga i duch misyjny są głównymi elementami przykładu świętości, jaki zostawił światu papież Jan Paweł II. Taka jest opinia kardynała Angelo Amato, prefekta Kongregacji ds. Świętych, wyrażona w połowie stycznia 2011r. w wywiadzie dla „L'Osservatore Romano”.

Według kardynała, papież Wojtyła dał Kościołowi i całej społeczności wzór dwóch postaw. „Pierwsza to wielka wiara w obecność Boga w historii, bo Wcielenie jest skuteczne i zwycięża zło: eucharystyczna obecność Pana przewycięża wszystkie bariery i „niehumanne systemy” – stwierdził kardynał przypominając, że zmarły Papież – „żył w systemie nazistowskim i komunistycznym, i widział zapaść oraz rozpad obu”. „Druga postawa to jego wielki duch misyjny. Podróże Papieża były prawdziwą działalnością misyjną, w dosłownym tego słowa znaczeniu. Podróżował na krańce ziemi, aby głosić Ewangelię Chrystusa.”

/na podstawie Zenith/ zś

Święty Maksymilian w Cochabambie

O. DARIUSZ MAZUREK, GWARDIAN

Parafia, obsługiwana przez naszą franciszkańską wspólnotę w Cochabambie (Boliwia), ma dwóch patronów, mianowicie „Virgen del Carmen y San Maximiliano Kolbe”, czyli Matkę Bożą z Góry Karmel, pospolicie zwaną Matką Bożą Szkaplerzną, oraz naszego współbrata świętego Maksymiliana.

Mając na uwadze Rok Kolbiański, a także pod wpływem chęci przybliżenia naszym wiernym postaci św. Maksymiliana, zwróciliśmy się do o. Stanisława Piętki, gwardiana z Niepokalanowa, z prośbą o dwie relikwie.

Jedna z nich już 10 października została wystawiona do okazywania czci w kościele parafialnym w Quinatnilli. Wybraliśmy datę rocznicy kanonizacji, kiedy przypada liturgiczne wspomnienie naszego świętego. W Cochabambie, z masowym uczestnictwem wiernych, organizowane są wtedy obchody ku czci Matki Bożej „Virgen de Urqupiña”. Druga relikwia zostanie umieszczona w ołtarzu nowego kościoła w Esmeraldzie.

Uroczystości odpustowe zostały poprzedzone triduum, w zorganizowaniu którego bardzo pomocne były Siostry Misjonarki Ojca Kolbego oraz grupy parafialne. Przy tej okazji wydaliśmy mały modlitewnik oraz na czternastu planszach (banerach) przedstawiliśmy dzieje życia, męczeńskiej śmierci oraz posłannictwa naszego patrona.

za www.franciszkanie.pl

Męczennicy z Peru

W latach 1980-2007 zginęło na świecie co najmniej 892 misjonarzy. Ofiarami ataków stało się również sześcioro Polaków: kleryk zakonny, ksiądz diecezjalny, siostra zakonna i trzech zakonników: o. Henryk Dejneka oraz dwaj franciszkanie – o. Michał Tomaszek i o. Zbigniew Strzałkowski.

Nasza strona internetowa o misjach
www.misjekrak.franciszkanie.pl

Powstała w dniu 21 października 2008 r., w dniu poświęconym naszemu znakomitemu misjonarzowi bł. Jakubowi Strzemię, w 599 rocznicę jego śmierci.

Strona rozwija się przy udziale misjonarzy, którzy nadsyłają nam informacje o swojej pracy i o życiu ich parafian.

Serdecznie zapraszamy do częstego odwiedzania naszej strony

Krakowska prowincja franciszkanów rozpoczęła pracę misyjną w Peru (Ameryka Południowa) w 1988 roku. O. Zbigniew Strzałkowski i o. Michał Tomaszek byli jednymi z pierwszych, którzy zainaugurowali działalność misyjną w Peru. Zamieszkali w położonej wysoko w Andach wsi Pariacoto. Misjonarze, oprócz pracy duszpasterskiej, zajmowali się działalnością charytatywną.

O. Zbigniew Strzałkowski i Michał Tomaszek zginęli 9 sierpnia 1991 roku z rąk terrorystów z maoistowskiego ugrupowania o nazwie „Sendero Luminoso” (Świetlisty Szlak). Terroryci otoczyli klasztor, związali ojców Zbigniewa i Michała i wywieźli samochodami za wioskę. Tam strzałami w tył głowy zabili zakonników. Na ciele o. Zbigniewa oprawcy pozostawili kartkę z hasłem: „Niech żyje wojna ludowa! Taki los spotka wszystkich sługusów imperializmu!”

O. Zbigniew prowadzi procesję

O. Zbigniew Strzałkowski urodził się 3 lipca 1958 roku. Pochodził z Zawady k. Tarnowa. Po ukończeniu w 1978 roku technikum mechanicznego w Tarnowie przez rok pracował w swoim zawodzie. Do zakonu franciszkańskiego wstąpił w roku 1979. Po ukończeniu studiów filozoficzno-teologicznych w Wyższym Seminarium Duchownym Franciszkanów w Krakowie, 7 czerwca 1986 roku otrzymał święcenia kapłańskie. Przez dwa lata pełnił funkcję wicerektora Niższego Seminarium Duchownego w Legnicy, prowadzonego przez franciszkanów z prowincji krakowskiej. Pod koniec listopada 1988 roku wyjechał na misje do Peru.

O. Michał Tomaszek urodził się 23 września 1960 roku w Łękawicy koło Żywca. Po ukończeniu szkoły podstawowej w 1975 roku kontynuował naukę w Niższym Seminarium Duchownym w Legnicy. Po zdaniu egzaminu dojrzałości wstąpił do krakowskiej prowincji franciszkanów i rozpoczął nowicjat w Smardzewicach k. Tomaszowa Mazowieckiego. W latach 1981-1987 studiował filozofię i teologię w Wyższym Seminarium Duchownym Franciszkanów w Krakowie. 23 maja 1987 roku przyjął święcenia kapłańskie i został skierowany do pracy duszpasterskiej do Pieńska k. Zgorzelca. 24 lipca 1989 roku wyjechał na misje do Peru.

O. Michał święci palmy w Niedzielę Palmową

W 1996 roku rozpoczął się proces beatyfikacyjny polskich franciszkanów. W 2002 roku dokumentacja została przesłana z Peru do Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych w Rzymie, gdzie opracowywane jest tzw. „Positio”, czyli kluczowy dokument procesu beatyfikacyjnego.

wp, /za: www.zakonfranciszkanow.pl/

„Abambowa ba Immaculata” w Ugandzie

W IMIENIU BRACI Z MATUGGA
O. WOJCIECH ULMAN, UGANDA

Od 15 do 21 lutego 2011 roku w naszej parafii w Matugga w Ugandzie odbyła się, w intencji pokoju podczas wyborów parlamentarnych i prezydenckich, peregrynacja figury Matki Bożej „Rosa Mistica”. Rekolekcje głosił nasz współbrat z Kenii o. Simon Muriithi, odpowiedzialny za dom rekolekcyjny w Ruri oraz Rycerstwo Niepokalanej w Kenii.

Odwiedziliśmy wszystkie siedem kaplic dojazdowych, w których poza Eucharystią była okazja do spowiedzi, rozmów, zadawania pytań, dzielenia się doświadczeniami wiary. Podczas nocnych czuwań prezentowaliśmy filmy religijne.

W czasie peregrynacji przedstawialiśmy również ideę oddania się Maryi w duchu Rycerstwa Niepokalanej – „Abambowa ba Immaculata” („abambowa” w języku luganda oznacza straż królewską). Przygotowaliśmy na tę okazję broszury w języku luganda, zawierające informacje o ruchu oraz akt oddania Niepokalanej.

Peregrynacja była wielkim wydarzeniem duchowym, angażującym niemal całą parafię.

Uganda cieszy się pokojem, który w naszej opinii jest również owocem modlitwy wielu osób i opieki Matki Bożej.

za www.franciszkanie.pl

**nasze misje
franciszkańskie**

Biuletyn Informacyjny Sekretariatu Misyjnego Franciszkanów.

Ofiary na misje można wpłacać na konto:
PEKAO S.A. 31 1240 4432 1111 0000 4732 4970
z dopiskiem: darowizna na misje.

Redakcja: o. Zbigniew Świerczek OFMConv / Korekta: Jadwiga Wartalska
DTP: Studio perbene www.perbene.pl / Druk: DRUKMAR

Wydawca:
Kuria Prowincjalna Franciszkanów; ul. Żółkiewskiego 14, 31-539 Kraków
tel. 012 42 86 289, 42 86 287
e-mail: misje.krakow@franciszkanie.pl

Do użytku wewnętrznego Kościoła.